31985R3459

L 332/16 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 10.12.1985

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3459/85
z dnia 6 grudnia 1985 r.
ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania odszkodowania wyrównawczego w odniesieniu do sardynek atlantyckich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, w szczególności jego art. 171 i 358,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3117/85 z dnia 4 listopada 1985 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania odszkodowań wyrównawczych w odniesieniu do sardynek [1], w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 2 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85 określa niektóre warunki przyznawania odszkodowań wyrównawczych w odniesieniu do produktów, granicę ilościową w wysokości 2 000 ton, a także beneficjentów tego systemu, oraz określa metodę obliczania wysokości tych odszkodowań;

system ten musi dotyczyć tych kategorii sardynek, których wprowadzenie do obrotu po przetworzeniu wydaje się sprawiać najmniej trudności;

przepisy zdrowotne i techniczne ustanowione przez władze krajowe pozwalają zagwarantować, że dane produkty zostały w całkowity i ostateczny sposób poddane jednemu z procesów określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85; należy poddać kontroli zgodność przetworzonych produktów z wyżej wymienionymi przepisami;

w celu określenia zakresu obecnie obowiązujących ustaleń należy zdefiniować rodzaje dopuszczalnych procesów;

dla ilości, do których przysługuje odszkodowanie, należy ustanowić niektóre szczegółowe zasady składania wniosków przez osoby zainteresowane wypłatą odszkodowania;

aby umożliwić stałą kontrolę, osoby kwalifikujące się do odszkodowania muszą przez cały czas informować organy kontrolne o ich działaniach przetwórczych;

zgodnie z art. 2 ust. 3 Traktatu o Przystąpieniu, instytucje Wspólnoty mogą, przed przystąpieniem, podjąć środki określone w art. 171 i 358 tego Aktu;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady przyznawania odszkodowania wyrównawczego, zwanego dalej „odszkodowaniem", określonych w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3117/85, w odniesieniu do sardynek atlantyckich.

Artykuł 2

1. Odszkodowania przyznaje się organizacjom producentów w odniesieniu do sardynek, które:

   — zostały złowione przez członka danej organizacji,

   — są sprzedawane przetwórcy w celu ich całkowitego i ostatecznego przetworzenia zgodnie z przepisami zdrowotnymi i technicznymi odnoszącymi się do produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma dany przetwórca.

2. Procesami określonymi w ust. 1 są:

   a) zamrażanie;

   b) produkcja produktów w puszkach objętych pozycją 16.04 Wspólnej Taryfy Celnej;

   c) filetowanie lub krojenie, o ile towarzyszy im jeden z procesów określonych w lit. a) i b).

Artykuł 3

W odniesieniu do każdej sprzedanej partii, należącej do tej samej kategorii handlowej, kwota odszkodowania jest ustalana zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85.

Artykuł 4

W przypadku gdy jeden z procesów określonych w art. 2 ust. 2 jest prowadzony w Państwie Członkowskim innym niż to państwo, w którym organizacja producentów sprzedająca dany produkt została uznana, dowodem, że takie przetwarzanie miało miejsce, jest egzemplarz kontrolny T nr 5, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 223/77 [2] i z przepisami niniejszego rozporządzenia.

[1] Dz.U. L 297 z 9.11.1985, str. 1.

[2] Dz.U. L 38 z 9.2.1977, str. 20.

W wymienionym formularzu powinny być zamieszczone następujące informacje:

— w rubryce 41, opis towarów w stanie, w jakim znajdują się w momencie przesyłki,

— w rubryce 104, jedna z poniższych adnotacji, drukowanymi literami:

„UDLIGNINGSGODTGØRELSESBERETTIGET FORARBEJDNING
FORORDNING (EØF) Nr. 3117/85”,

„VERARBEITUNG, FÜR DIE EINE AUSGLEICHSENTSCHÄDIGUNG GEWÄHRT WIRD
VERORDNUNG (EWG) Nr. 3117/85”,

„ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3117/85”,

„PROCESSING ELIGIBLE FOR A COMPENSATORY ALLOWANCE
REGULATION (EEC) nr 3117/85”,

„TRANSFORMACIÓN QUE BENEFICIA DE UNA INDEMNIZACIÓN COMPENSATORIA
REGLAMENTO (CEE) Nº 3117/85”,

„TRANSFORMATION BÉNÉFICIANT D'UNE INDEMNITÉ COMPENSATOIRE
RÈGLEMENT (CEE) nr 3117/85”,

„TRASFORMAZIONE CHE BENEFICIA DI UN'INDENNITÀ COMPENSATIVA
REGOLAMENTO (CEE) N. 3117/85”,

„VERWERKING DIE IN AANMERKING KOMT VOOR EEN COMPENSERENDE VERGOEDING
VERORDENING (EEG) Nr. 3117/85”,

„TRANSFORMAÇÃO BENEFICIANDO DE UNA INDEMNIZAÇÃO COMPENSATÓRIA
REGULAMENTO (CEE) N.º 3117/85”.

Artykuł 5

1. Odszkodowanie jest wypłacane zainteresowanym organizacjom producentów, na ich wniosek, przez Państwo Członkowskie, w którym zainteresowana organizacja ma siedzibę, po przedstawieniu:

— umowy sprzedaży produktu na pierwszym etapie obrotu. W umowie powinny być zawarte co najmniej nazwy (nazwiska) i siedziby (adresy) danych stron, ilość, cena sprzedaży i data dostarczenia każdej partii sprzedanych produktów, a także zobowiązanie przetwórcy, określone w ust. 2,

— dowodu zapłaty za towar,

— gdzie to właściwe, kopii egzemplarza kontrolnego T nr 5, określonego w art. 4,

oraz, w zakresie, w jakim nie ma powyższych dokumentów w momencie wypłaty, informacje wskazujące, że produkty nie zostały poddane całkowitemu i ostatecznemu przetworzeniu.

2. Przetwórca zobowiązuje się na piśmie, że produkty objęte umową zostaną przetworzone zgodnie z przepisami art. 2. W tym celu, w rachunku stanu zapasów swojego przedsiębiorstwa, jest on zobowiązany do zidentyfikowania ilości, które zostały zakupione w kontekście tych ustaleń. Przetwórca zobowiązuje się do umożliwienia przeprowadzania, przez właściwe władze, każdej kontroli w jego lokalach.

3. Wniosek o wypłacenie odszkodowania przedkładają zainteresowane organizacje producentów właściwym organom danego Państwa Członkowskiego nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym umowa sprzedaży została sporządzona.

Artykuł 6

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie ustalają system kontroli pozwalający zagwarantować, że produkty, w odniesieniu do których składano wniosek o odszkodowanie, kwalifikują się do takiego odszkodowania oraz że przepisy niniejszego rozporządzenia są przestrzegane.

2. Szczegółowe zasady funkcjonowania systemu kontroli są ustalane przez poszczególne Państwa Członkowskie i muszą w nich być zawarte co najmniej następujące wymagania:

— kontrole na miejscu w lokalach przedsiębiorstw przetwórczych,

— przedstawianie przez beneficjenta dokumentów uzupełniających, które pozwalają określić jego prawo do odszkodowania,

— definicje danych szczegółowych, które włącza się do wniosku o przyznanie odszkodowania określonego w art. 5,

— identyfikacja ilości produktu, sprzedanych w ramach obecnego systemu, w rejestrach sprzedaży organizacji producentów.

Artykuł 7

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie notyfikują Komisji, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, środki kontroli, jakie zostały wprowadzone zgodnie z art. 6 ust. 1.

2. Ponadto Państwa Członkowskie co miesiąc notyfikują Komisji ilości sprzedane w ciągu poprzedniego miesiąca, które mogą kwalifikować się do odszkodowania, w podziale według kategorii handlowej i rodzaju przeprowadzonego przetwarzania, a także o wydatkach dotyczących przyznawania takich odszkodowań.

3. W razie konieczności, na podstawie informacji uzyskanych w ramach procedury kontrolnej przewidzianej w art. 6, odszkodowanie musi wprowadzić korektę kwoty przyznanego odszkodowania.

Artykuł 8

Kursem wymiany stosowanym do odszkodowania jest reprezentatywny kurs wymiany obowiązujący w dniu sprzedaży produktu.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1986 r., pod warunkiem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Hiszpanii i Portugalii.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESSEN

Wiceprzewodniczący